

[[חסוי]]

'מ 51, 17.8.51

סוף סוף חוננה לי אח"כ - והשתחלתי ב"כנוס העיוני". דברי אריכו קצת,

אם כי לא "דליתי" את חנופא, ביחודי מה שמיה להביד על תגולה. מיד אחרי

דיבר גולדיסן. הודיעו שאננה טחר בערב - אבל לסחר בערב התחייבתי להיות

בראשון - ליוני 75 סל מושבה ז.

12.8.57, יום ב'

למי בקשתו המיוחדת של בוכר באחי חבוקר לכנוס וסמעי חרצאתו ואם

כי הטכנתי כמעט לכל דבריו, וזאת הוא מחזק חולק עלי. ביקשתי רשות מחיו"ר

לענוה טיד, סטני טלא אוכל' לחיוח בערב. עניחי בחזיסנוח זו גס לגולדסן.

- בארבע בא אצלי טוטטל. דיברנו ארוכות על המצב באלג'יר. טוטטל סבור שהמרד דועך. פתרון ברור אינו רואה. אינו מסכים לעדרציה - כי לדעתו חמורדים ישחלטו על המרלמנט המקומי. הוא עורר שאלת ברית יהודיה צרפתית. שאלתיו למת זה לחם. חשיב בשתיים: ברית עם מריגה במה"ה, היחידה שרוחשת ידידות לצרפת, אהדת העם היהודי בעולם. אמרתי שלא דנו על כך בממשלה, אבל דעתי היא שאם הממשלה הצרפתית תרצה בכך (כי אנו לא נלחץ על הממשלה לשם כך) נעשה ברצון חוזה על ידידות ושיחוף פעולה כלכלי ותרבותי. הוא עמד במיוחד על שיחוף פעולה במהרה, בניצול הנפט ועוד.

בערב נסעתי לראשון להגיגה יובל 75, ובאחת עשרה חזרתי לירושלים.

13.3.57, יום ג'

בעתונות הבוקר אני רואה הודעות חריפות לדבריי בכנס העיוני. גם גולדמן, גם משה שרת וגם טבנקין נחלצו להגנה "הציוניות" וגם הגולה. כ"א בלשוננו הוא.

אם אקבל חופש אצטרך להסביר דעתי ביתר הסברה. משונה: אנשים נכונים ומשכילים הופכים וויכוח חכמי ורעיוני לוויכוח טרמינולוגי. לא משטעות הציוניות - אלא השט ציונות הוא עיקר.